

L'argumentació com a format

Llegiu, completeu el fragments en blanc i comenteu els següents texts.

1. Notícia d'una iniciativa legislativa sobre l'ordre dels cognoms

“El Congrés aprova que el cognom matern pugi anar primer”
Madrid. — El Congrés dels Diputats va admetre ahir per unanimitat quatre proposicions de llei que faran possible que els fills puguin portar des del seu naixement el cognom de la mare en primer lloc. El principal escull radica en la manera de resoldre les possibles discrepàncies entre els progenitors. (El Periódico, 25 de març de 1998, portada.)

2. El debat i l'argumentació

“El Parlament [de Catalunya] secunda la revisió de la norma sobre l'ordre de cognoms. Tots els partits estan d'acord que la legislació actual és obsoleta”

Iniciativa per Catalunya-Els Verds va presentar una proposició de llei segons la qual es proposava donar llibertat als pares per decidir l'ordre dels cognoms dels seus fills. (...) Imma Mayol va ser l'encarregada de plantejar el debat. ‘No es tracta de superar una injustícia, d'evitar una discriminació o de tenir més condicions d'igualtat amb els homes’, va dir la diputada d'IC-EV. En aquell moment la majoria dels diputats presents a la Cambra van començar a aguditzar els sentits, com si es preguntessin on era llavors el problema.

Mayol va estar lúcida. ‘La de la injustícia és la lectura més fàcil, menys rupturista’. No era aquesta la qüestió. ‘L'objectiu de la proposta -va explicar- és.....’

.....
.....
.....

(...) Mayol va fer un repàs històric que demostrava la inexistència de dades objectives que sustentin la primacia del cognom patern. I ja en l'actualitat, va sentenciar que la no transmissió del cognom matern és ‘una expressió més de...’

(...) La diputada d'IC-EV no va estar sola. Dolors Nadal, del PP, va brodar un discurs sobre les traves jurídiques que es trobarien amb <sic> el camí. No obstant, no es va ensorrar davant aquestes traves: ‘Hem d'encarar aquesta reforma’. La socialista Rosa Barenys va advertir que persistir en la pràctica actual ‘és el mateix que continuar amb la invisibilitat de les dones’.

(Mercè Conesa, *El Periódico*, 19 de març de 1998, Societat, pàg. 28)